

entsüklopeedia 3. köide Tallinn 1995 lk 11).
Keeleteooriat on entüklopeedias esile tõstetud omaaegsed tipud – strukturaallingvistika, generatiivgrammatika ja eksperimentaalfonetika – ning peetud neist lähtuvad rakendused: raahõlge, keelestatistika, kommunikatsiooniteooria, kõnesüntees ja kõnetuvastus (viimased kolmeks on rakendatavad seadmete loomisel, infotöötules, kõneteraapias ja keeleõppituses).
Ümberamaamoodi defineerib rakenduslingvistikat ka David Crystal oma lingvistikaentsüklopeedias: rakenduslingvistika on lingvistika teooriate, meetodite ja avastuste kasutamine muudes keelega seotud valdkondades. Soomlase arusaamum on eespool esitatud seisukohtadest. Kuivõrd kolmekümne aastaga ei ole maailmas ses asjas suudetud üksmeelt leida ja rakenduslingvistiliste valdkondade loetelu venib aina pikemaks ja pikemaks, on Soome keadlase loobunud pead mürdama rakenduslingvistika sisu üle.
Ühinguasutamiskoosolekul kõnelnud prof Karl Sajavaara sõnusti seostatakse Soomes rakenduslingvistikaga igasugust tegevust millele keeleasjadele midagigi pistmist on. Kõige rohkem inimesi hõlmav rakenduslingvistika valdkond on keeleõpetus, nii õppimine kui ka õpetamine, nii emakeele kui ka teise keele õpe, samuti võõrkeele õpe koolis ja täiskasvanute keelekursustel, mitnekeelsuse problemaatika jm. Kuigi on võimalik, et rakenduslingvistika uuringutes saadakse tulemusi, mis lisavad keele kohta uusi puhtteoreetilisi andmeid, arvas K. Sajavaara, et keele uurimine ei ole rakenduslingvistika põhiülesmärk vaid pigem kaasnähtus.

Keelgras seostub elus ja ühiskonnas väga palju keelekuimused on olulised poliitikas, kommunikatsioonis, infoetehnoloogias, sotsiaalsuhtes, meditsiinis jm; tekste luuakse, tõlgitakse, töödeldakse; keele eest kantakse pidevalt hooli.
Sagedi määratletakse rakenduslingvistikat teoreetilise lingvistika kaudu. Nii on tehtud ka Eesti entsüklopeedias, kus öeldakse: "rakenduslingvistika on keeleteaduse osa, mis rakendab teoreetilise lingvistika .. tulemusi .." (Eesti entsüklopeedia 3. köide Tallinn 1995 lk 11).
Kui püüda kolme konverentsi materialil põhjal välja tuua Eesti rakenduslingvistika olulisemad harud, oleksid need järgmised: võõrkeeleõpe ja eesti keele kui teise keele õpe, kontrastiivgrammatika uuringud, keeleetnoloogia, leksikoloogia ja leksika taafia, keeleõppimise terminoloogia, tõlkimine, keelepoliitika, hindamine ja vigade analüüs. Need alad on olnud esinud kõikil konverentsidel. Pisut korvale on seni jäänud keelehoole ja keelekorralduse õigimüüritud valdkondade teaduste tundamine, on eesti keele hea käekägu seisukohast ülioluline. Kas edaspidi julgutakse laiendada ka filoloogidele rakenduslikku kallakut, hakkab ehk nüüdselt sõltuma ka ühingu toest ja häälest rakenduslingvistika andmetamisest.

Mida ühingu eesmärk on?
On üldiselt teada, et mis asi tekitab ühingu, kui ei ole järeleli teada "mida mina sellest saan". Selle ühingu, nagu küll ühingu igal muul vastase moodustise puhul tuleb esialgu puhenduda tema kannatlikule kasvatamisele, enne kui temale ootumisi võileida. Seepärast on õigemõeldud küsida, tuleks hoopis küsida:
Mida ühingu eesmärk on?
Asutamiskoosolekul pidi prof Karl Sajavaara lastele ütlema, et iga liituja mõtleks, mida ühingu eesmärk on, kuidas see oma valdkonnas rakenduslingvistilist tegevust ühustata. Oodatud on kõik head ühingu nähtavaks ja vajalikuks tegeviseks ideid, abivahustikke sidemete sõlmimisel muu maailmaga, aga ka Eesti teiste, ala poolst lähedaste seltside ja ühingutega. Eesimese asjana tuleb rakenduslingvistika ühingu koduleht, mille kaudu saab häälestada vahetut ema.

Eesti rakenduslingvistika ühingu eesmärk on võimalik arvutada isikliku avalduse alusel ühingu asjaajaja Külli Kuu- se kaudu (e-post eryl@ee), edaspidi saab avalduse plaanida ühingu kodulehel.
Sagedi määratletakse rakenduslingvistikat teoreetilise lingvistika kaudu. Nii on tehtud ka Eesti entsüklopeedias, kus öeldakse: "rakenduslingvistika on keeleteaduse osa, mis rakendab teoreetilise lingvistika .. tulemusi .." (Eesti entsüklopeedia 3. köide Tallinn 1995 lk 11).
Keeleteooriat on entüklopeedias esile tõstetud omaaegsed tipud – strukturaallingvistika, generatiivgrammatika ja eksperimentaalfonetika – ning peetud neist lähtuvad rakendused: raahõlge, keelestatistika, kommunikatsiooniteooria, kõnesüntees ja kõnetuvastus (viimased kolmeks on rakendatavad seadmete loomisel, infotöötules, kõneteraapias ja keeleõppituses).
Ümberamaamoodi defineerib rakenduslingvistikat ka David Crystal oma lingvistikaentsüklopeedias: rakenduslingvistika on lingvistika teooriate, meetodite ja avastuste kasutamine muudes keelega seotud valdkondades. Soomlase arusaamum on eespool esitatud seisukohtadest. Kuivõrd kolmekümne aastaga ei ole maailmas ses asjas suudetud üksmeelt leida ja rakenduslingvistiliste valdkondade loetelu venib aina pikemaks ja pikemaks, on Soome keadlase loobunud pead mürdama rakenduslingvistika sisu üle.
Ühinguasutamiskoosolekul kõnelnud prof Karl Sajavaara sõnusti seostatakse Soomes rakenduslingvistikaga igasugust tegevust millele keeleasjadele midagigi pistmist on. Kõige rohkem inimesi hõlmav rakenduslingvistika valdkond on keeleõpetus, nii õppimine kui ka õpetamine, nii emakeele kui ka teise keele õpe, samuti võõrkeele õpe koolis ja täiskasvanute keelekursustel, mitnekeelsuse problemaatika jm. Kuigi on võimalik, et rakenduslingvistika uuringutes saadakse tulemusi, mis lisavad keele kohta uusi puhtteoreetilisi andmeid, arvas K. Sajavaara, et keele uurimine ei ole rakenduslingvistika põhiülesmärk vaid pigem kaasnähtus.

Keelgras seostub elus ja ühiskonnas väga palju keelekuimused on olulised poliitikas, kommunikatsioonis, infoetehnoloogias, sotsiaalsuhtes, meditsiinis jm; tekste luuakse, tõlgitakse, töödeldakse; keele eest kantakse pidevalt hooli.
Sagedi määratletakse rakenduslingvistikat teoreetilise lingvistika kaudu. Nii on tehtud ka Eesti entsüklopeedias, kus öeldakse: "rakenduslingvistika on keeleteaduse osa, mis rakendab teoreetilise lingvistika .. tulemusi .." (Eesti entsüklopeedia 3. köide Tallinn 1995 lk 11).
Kui püüda kolme konverentsi materialil põhjal välja tuua Eesti rakenduslingvistika olulisemad harud, oleksid need järgmised: võõrkeeleõpe ja eesti keele kui teise keele õpe, kontrastiivgrammatika uuringud, keeleetnoloogia, leksikoloogia ja leksika taafia, keeleõppimise terminoloogia, tõlkimine, keelepoliitika, hindamine ja vigade analüüs. Need alad on olnud esinud kõikil konverentsidel. Pisut korvale on seni jäänud keelehoole ja keelekorralduse õigimüüritud valdkondade teaduste tundamine, on eesti keele hea käekägu seisukohast ülioluline. Kas edaspidi julgutakse laiendada ka filoloogidele rakenduslikku kallakut, hakkab ehk nüüdselt sõltuma ka ühingu toest ja häälest rakenduslingvistika andmetamisest.

Asutamiskoosolekul pidi prof Karl Sajavaara lastele ütlema, et iga liituja mõtleks, mida ühingu eesmärk on, kuidas see oma valdkonnas rakenduslingvistilist tegevust ühustata. Oodatud on kõik head ühingu nähtavaks ja vajalikuks tegeviseks ideid, abivahustikke sidemete sõlmimisel muu maailmaga, aga ka Eesti teiste, ala poolst lähedaste seltside ja ühingutega. Eesimese asjana tuleb rakenduslingvistika ühingu koduleht, mille kaudu saab häälestada vahetut ema.

Eesti entsüklopeedia 3. köide Tallinn 1995 lk 11).
Keeleteooriat on entüklopeedias esile tõstetud omaaegsed tipud – strukturaallingvistika, generatiivgrammatika ja eksperimentaalfonetika – ning peetud neist lähtuvad rakendused: raahõlge, keelestatistika, kommunikatsiooniteooria, kõnesüntees ja kõnetuvastus (viimased kolmeks on rakendatavad seadmete loomisel, infotöötules, kõneteraapias ja keeleõppituses).
Ümberamaamoodi defineerib rakenduslingvistikat ka David Crystal oma lingvistikaentsüklopeedias: rakenduslingvistika on lingvistika teooriate, meetodite ja avastuste kasutamine muudes keelega seotud valdkondades. Soomlase arusaamum on eespool esitatud seisukohtadest. Kuivõrd kolmekümne aastaga ei ole maailmas ses asjas suudetud üksmeelt leida ja rakenduslingvistiliste valdkondade loetelu venib aina pikemaks ja pikemaks, on Soome keadlase loobunud pead mürdama rakenduslingvistika sisu üle.
Ühinguasutamiskoosolekul kõnelnud prof Karl Sajavaara sõnusti seostatakse Soomes rakenduslingvistikaga igasugust tegevust millele keeleasjadele midagigi pistmist on. Kõige rohkem inimesi hõlmav rakenduslingvistika valdkond on keeleõpetus, nii õppimine kui ka õpetamine, nii emakeele kui ka teise keele õpe, samuti võõrkeele õpe koolis ja täiskasvanute keelekursustel, mitnekeelsuse problemaatika jm. Kuigi on võimalik, et rakenduslingvistika uuringutes saadakse tulemusi, mis lisavad keele kohta uusi puhtteoreetilisi andmeid, arvas K. Sajavaara, et keele uurimine ei ole rakenduslingvistika põhiülesmärk vaid pigem kaasnähtus.
Keelgras seostub elus ja ühiskonnas väga palju keelekuimused on olulised poliitikas, kommunikatsioonis, infoetehnoloogias, sotsiaalsuhtes, meditsiinis jm; tekste luuakse, tõlgitakse, töödeldakse; keele eest kantakse pidevalt hooli.
Sagedi määratletakse rakenduslingvistikat teoreetilise lingvistika kaudu. Nii on tehtud ka Eesti entsüklopeedias, kus öeldakse: "rakenduslingvistika on keeleteaduse osa, mis rakendab teoreetilise lingvistika .. tulemusi .." (Eesti entsüklopeedia 3. köide Tallinn 1995 lk 11).
Kui püüda kolme konverentsi materialil põhjal välja tuua Eesti rakenduslingvistika olulisemad harud, oleksid need järgmised: võõrkeeleõpe ja eesti keele kui teise keele õpe, kontrastiivgrammatika uuringud, keeleetnoloogia, leksikoloogia ja leksika taafia, keeleõppimise terminoloogia, tõlkimine, keelepoliitika, hindamine ja vigade analüüs. Need alad on olnud esinud kõikil konverentsidel. Pisut korvale on seni jäänud keelehoole ja keelekorralduse õigimüüritud valdkondade teaduste tundamine, on eesti keele hea käekägu seisukohast ülioluline. Kas edaspidi julgutakse laiendada ka filoloogidele rakenduslikku kallakut, hakkab ehk nüüdselt sõltuma ka ühingu toest ja häälest rakenduslingvistika andmetamisest.

EESTI RAKENDUSLINGVISTIKA ÜHINGU aastaraamat

Estonian Papers in Applied Linguistics

ühingust saab